

اجازه روایت

اجازه روایت یعنی اجازه نقل روایت به شاگردان مورد اطمینان

فهرست مندرجات

- ۱ - [تعریف اصطلاحی اجازه روایت](#)
- ۲ - [فواید اجازه روایت](#)
- ۳ - [کتابهای نوشته شده در بحث اجازات](#)
- ۴ - [پانویس](#)
- ۵ - [منبع](#)

تعریف اصطلاحی اجازه روایت

اجازه روایت از اصطلاحات [علم درایه](#) و به معنای [اجازه شفاهی](#) یا کتبی شیخ و استاد به فرد مورد [اطمینان](#) خود برای نقل احادیثی است که وی در نوشته‌های خویش گردآورده و یا آن‌ها را روایت کرده است.

فواید اجازه روایت

فایده این کار، مصون ماندن روایت از دخل و تصرف بیجا و حفظ کتب‌های حدیثی از افزوده شدن [احادیث دروغین](#) و [جعلی](#) بر احادیث راستین است. عنوان اجازه در بسیاری از موارد، بر نوشتار در بردارنده اجازه نیز اطلاق می‌گردد که محتوای آن علاوه بر نکر اجمالی یا تفصیلی کتب‌هایی که اجازه دهنده به روایت آن‌ها رخصت داده است، معرّفی شیوخ و اساتیدی است که به اجازه دهنده رخصت نقل [حدیث](#) داده‌اند و نیز مشایخ هر یک از اساتید در هر [طبقه](#) و عصر تا برسد به مصدر اصلی یعنی [معصوم](#) علیه السلام. برخی از بزرگان،

کتابهای نوشته شده در بحث اجازات

- اجازاتی را که از سوی مشایخ بزرگوار به افراد داده شده است، در کتب‌های مستقلی گرد آورده‌اند که نخستین آنن، [سید رضی الدین، علی بن طاووس \(م ۶۶۴ ه. ق\)](#) است
۱. [دائرة المعارف بزرگ اسلامی ج ۶، ص ۵۹۶](#)
 ۲. [الذریعة ج ۱، ص ۱۲۳-۱۳۱](#)
 ۳. [الموسوعة الفقهية المیسرة ج ۱، ص ۲۶۴](#)

پانویس

۱. [دائرة المعارف بزرگ اسلامی ج ۶، ص ۵۹۶](#)
۲. [الذریعة ج ۱، ص ۱۲۳-۱۳۱](#)
۳. [الموسوعة الفقهية المیسرة ج ۱، ص ۲۶۴](#)

[فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام ج ۱، ص ۲۶۱.](#)

رده‌های این صفحه: [حدیث شناسی](#) | [درایه](#)